

Izhaja vsaki četrtek ob 3. uri popoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krona, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krona, za pol leta K 1-50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 kron.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in nazonila sprejema upravništvo, Gorica Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnem vrtu, pri Vaclavu Baumgartl v Korenjski ulici in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petit vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

XVIII. letnik.

V Gorici, 21. julija 1910.

29. številka.

V suhi dobi.

Živimo v času, ko se ptiči razpejavajo. Tudi politični ptički, ki uganjajo ljudstvi burke, so se sedaj razpeljali po vseh gozdih in planinah, jezerih in morjih. Nastopila je suha doba za časopise. Pravih novic ni dobiti od nikoder, ker polika miruje. Časopisi so sileni glodati stare kosti. Taka stara že odglodana kost je tudi papeževa boro-mejska okrožnica, katero razglašajo prav sedaj škofje po vsem svetu na veliko jezo liberalcev in svobodomiselcev. Liberalci so začeli spet pogrevati staro laž, da je papež ravnal netaktno, da je razžalil luterane in zaščitnike luterizma. Ti hinavci kličejo predrzno vlado na pomoč, ki naj bi zabranila objavljanje te okrožnice.

Hinavci hočejo biti bolj Lutrovci ko Luter sam! To hočemo dokazati! Sv. Oče je v rokavicah označil čas, ko se je začel luteranizem, tako-le: Bil je čas, ko so po Nemčiji, Italiji in Franciji divjali različni lažireformatorji, preobračalivero in spodkopavali temelje družabnega reda. Bili so to ljudje posvetnega mišljenja, udani razuzdanosti, pohoti in nesramnosti. Pohota enega kralja je potegnila v protestantizem celo angleško kraljestvo.

Tako sv. Oče! Kaj pa piše Luter o začetku protestantizma? V njegovih spisih (izdaja protestanta Erlangen) beremo: „Naši so sedemkrat slabši, ko so bili prej. Mi krademo, lažemo, sleparimo in se izdajamo.“ (36-41) „Mi Nemci smo postali predmet zasmehovanju, sramota človeškega rodu. Smatrajo nas za umazane prešiče in pijance.“ (3-295) „Moji nauki

pohujšujejo svet čedalje bolj. To je delo hudičevega. Kakor se vidi, je ljudstvo sedaj bolj skopo, bolj trdo, bolj nesramno, bolj drzno in bolj popačeno kakor preje pod papeštvom.“ (1. 14) „Če bi bil vedel za to pohujšanje, ne bi bil nikoli začel pridigovati svojega evangelija. Kdo bi bil pa začel pridigovati, če bi bil vedel, da bo temu sledilo toliko nesreče, puntarstva, svinjarstva, obrekovanja, nevhvaležnosti in zlobe?“ (50. 74) „Ako bi se hotelo sedaj predstaviti Nemčijo v kaki podobi, moralo bo se jo predstaviti v podobi presice.“ (8. 294) „Mi smo postali poveliki večini grdi presiči, mi ne poznamo ne reda ne pameti.“

„Kakor hitro se je začel razširjevati naš evangelij, je sledil grozen punt; v cerkvi so se pojavile ločine in stranke; razdrta se je vsa disciplina, npravnost in poštenost sta se razruvali in vsak je hotel biti svoboden in delati, kar bi se mu zljubilo, kakor da bi nobena postava, nobena pravica in noben red več ne veljal: in žalibogres ne velja več! Razbrzdanost je v vseh stanovih veliko večja kakor je poprej bila; greh in sramota kraljujeta.“ (Sämtliche Werke, Erl. Ausg. Razlaga 2. psalma.)

„Svet je razbrzdan in zloben in ne trpi več nobene discipline in redu. Od kar smo razodeli evangelij, svet hudo poka. Zakaj vse pregrehe in zločinstva so postala splošna in nobeden nima več greha za greh, sramote za sramoto.“ (Sämtliche Werke, Erl. Ausg. str. 318.)

Luter sam je podpiral razuzdanost. Tako je dovolil hesenskemu grofu, da si je pridružil še drugo ženo. Za plačilo mu je razuzdani grof poslal sodček vina

in Luter se mu je za poslano vino zahvalil z besedami: „Dobil sem od Vaše milosti sodček renskega vina. Zahvaljujem se Vam ponižno.“ Proti razuzdanim kmetom, ki so se poluteranili, piše: „Čas je, da pobijamo te kmete kakor pse. Treba jih zvezati, zadržati, pohoditi in pokončati.“ (24, 288, 294.)

Saksonske poluteranjenе kmete je Luter imenoval „presice, ki verujejo kakor presice in umirajo kakor presice. Postali so kakor živine in bestije.“ „Novi nauk razširja povsod korupcijo, kar daje misliti: Ko bi ta nauk bil resničen, bi ljudstvo moralo biti čedalje boljše.“ (1.192.)

Tako se je sam Luter zgražal nad vspehi svoje reformacije. Če je smel Luter tako pisati, ali ne sme rimski papež, ki je oče vseh pravovernih kristjanov, povedati resnice? Kako bi liberalci še le kričali, ko bi papež rabil Lutrove izraze! Naj zadostujejo te vrstice, iz katerih lahko tudi naši liberalci okolu „Soče“, „Slovenskega Naroda“ itd. spoznajo, da so se motili, ko so napadali rimskega papeža, svojega Očeta.

V. Mednarodni Marijin kongres.

Solnograd, 19. julija 1910.

Dne 18. t. m. se je otvoril v Solnogradu V. mednarodni Marijin kongres.

Vožnja v Solnograd je bila krasna — naše oko se ni nikdar utrudilo — saj se mora pač poživiti pogled na krasne hribe koroških in solnograških pla-

nin. — Vreme je bilo za vožnjo jako pripravno — le takoj ob meji solnograški je začel padati značilni solnograški dež.

Mesto je vse v zastavah. Nevtrudno zaljša mesto na stotine prebivalcev. Lepc je ozaljšana velikanska stolnica — in tudi širok trg pred stolnico — toda vse prekosi okrašen impozantni Marijin kip na stolnem trgu.

Da takega odločnega nastopa katolikov ne morejo pretrpeti svobodomiselnici, je umevno; sklicali so za ponedeljek in terek antiklerikalen shod — na katerem govorita Wahrmond in Angerer — toraj dva znana hujškača profesorja.

Sicer pa se kljub temu obnaša ljudstvo napram nam jako uljudno — tako, da bi se morebiti lahko prišel kdo od nas k Nemcem v Solnograd učiti takta in olike.

Kongres v stolnici otvori solnograški nadškof kardinal Katschthaler ob prisostvovanju mnogih škofov — med katerimi opazimo tudi prevzvišenega knezo-nadškofa goriškega. Kongresu je bil izvoljen za predsednika lavartinski škof dr. Napotnik, ki je v svojem govoru znal zažgati ognjevito navdušenje v srcu vseh poslušalcev.

Nato so pozdravljali zastopniki vseh narodnostij. Slovenski je pozdravil ljubljanski knezoškof, ki je govoril pozdravne besede z le njemu lastno navdušenostjo. Neizrečeno milo se glasi slovenščina v tujem mestu.

Dne 19. ob 8. uri zjutraj je bila slovesna pridiga lavantinskega škofa dr. Napotnika o tvarini: „Vera Marije — naš vzor“. Besede slovitega govorn-

Naš ABC.

Priredil A. P.

(Dalje).

Š.

Šola. — Stari narodi so poznali le zaseben pouk. Še le krščanstvo je v svojem duhu ustanovilo v samostanih, župniščih in delavskih zavodih javne, samostanske in župne šole ter vseučilišča.

R. pl. Kralik, „Kulturne študije“, II. izd., st. 290.

Kat. Cerkev je prva sprožila misel za splošni ljudski pouk — misel, staremu veku povsem neznanu. Ta misel izvira pač iz načela katoličanstva: je kakor vsa velika načela naše evropske kulture dedovina Cerkev in je ločena od svojega življenskega izvira, nična in brez pomena.

R. pl. Kralik, l. c. st. 275.

Družina in Cerkev, obe pričakujeta od šole, da vzgaja v otrokih duha, ki pospešuje iskreno (prisrčno) družinsko življenje in daje zajedno otroku trden

temelj za stalno in značajno življenje. V polni meri izpolniti to more le konfesionalna (verska) šola.

Buth, evangelijski ravnatelj učiteljišča v Liegnitz-i, 25. marca 1905.

Gospodje nasprotniki, recite, kar hočete, to se vjema z naravnimi pojmovanjem ljudstva, se vjema z vsem zgodovinskim razvojem: da bōdi šola konfesionalna. To je v interesu (korist) učiteljev samih, gospoda moja, kajti učitelji imajo uprav v skupni šoli dvojno težko nalogo.

Dr. Studt, min. za uk in bogočastje v pruski zbornici 22. feb. 1905.

Verska vzgoja je naša najdražja pravica. Zahtevam, da smejo vse konfesije mladino vzgajati po svoji verizpovedi in ne po nečastnem sistemu neke splošno-verske vzgoje, kakoršna se je vdomačila v marsikateri šoli.

Lord Salisbury, angleški min. predsednik na zborovanju v New-Portu na Angleškem.

Vera mora biti središče vse ljudske vzgoje. Krščanski značaj ljudske šole je paladij (podoba ali svetinja patrona)

našega kulturnega življenja... Državi in Cerkvi, obema je mnogo do tega, da negujeta šolo: država ne more biti za stalno versko-nravno vzgojo brez mo-gočne in vspešne pomoči Cerkev; Cerkev pa od svoje strani zamore svojo vzvišeno nalogo v izveličanje človeštva izvrševati le na pol, ako jo mečejo iz šole, ali če se sama kuja in loči od nje.

Puttka mer, min. za uk in bogočastje v nemškem drž. zboru 14. jun. 1879.

Šola je bojno polje, na katerem se mora odločiti, ali naj družba ohrani svoj krščanski značaj. Ako neki del družbe zanemarija ustanavljati in vzdrževati kat. šole, je posledica — odpad od krščanstva. Šolsko vprašanje je torej za krščanstvo vprašanje za življenje in smrt.

Papež Leon XIII.

Vaša dolžnost je, ljubljeni stariši, da z združenimi močmi zavrnete vsak poiskus, vpeljati pri nas brezverske šole. V to imate najsvetejšo pravico, ker otroci so Vaši, ker Vi dajate sredstva za vzdrževanje šol, ker je

to priznavala tudi država dozdanj s svojimi postavami.

A tudi po vesti ste dolžni v to, ker časni in večni blagor Vaših otrok je odvisen od tega, in Bog bo duše Vaših otrok pri sodbi terjal od Vas.

Ako bi kdo pustošil Vaše polje in zastrupljal kruhi, ki ga uživata sami in nudite svojim otrokom, pač bi se v bran postavili z vsemi sredstvi. Poiskus pa, da se ločijo šole, v katerih se nudi Vašim otrokom dušna hrana vsak dan, od božjega vira vse resnice in kreposti, zares ni manj poguben. Stariši, ki to malomarno gledajo, so ali brezvestni stariši ali odpadniki od vere.

Da se tej nameri ustavijo vsi stariši, je tem bolj nujno, čim bolj nasilno deluje stranka brezvercev na to, da se polasti šol in jih vporabi v boju proti krščanstvu. Da brezverci ne morejo spoznati, kolike cene je konfesionalna šola, to je — nujna posledica nevere. Ako tedaj ti za-se in za svoje otroke rajši imajo šole, ločene od vere, ni to nam nič novega, četudi obžalujemo njihove pogubne zmote. A to jim ni dovolj. Oni hočejo svojo nevero in nje posledice zajedno vzakoniti za vse kršč

nika so kar legale poslušalci na srce. Po pontifikalni sveti maši, ki se je na to pričela, so se začela po narodnostih zborovanja. Mi Slovenci smo zborovali v gimnazijskih prostorih. Predavanja, ki so jih imeli razni predavatelji, so velike važnosti — za povzdigo — utrditev in razširjenje Marijinih družb po Slovenskem. Posebej moram omeniti predavanje ljubljanskega knezoškofa: „Čednosti Marijine — njih podlaga — vir in njih medsebojna zveza.“

Posetil je naše zborovanje tudi naš prevz. knezo-nadžkof, ki se je spominjal v svojem nagovoru razmer na Goriškem. Toda besede njegove niso bile besede veselega srca — temveč besede iz srca skrbečega in potrtega radi nezasišanih škandalov, ki jih povzročuje liberalno učiteljstvo po Goriškem — ne-kaznovano. — — — — —

Ko se je še sklenilo, da se pričenja sedaj s prirejanji vseslovenskih ter jugoslovanskih marijanskih kongresov je bilo naše zborovanje — katerega se je vdeležilo okrog 100 vdeležencev — zaključeno.

Ob 5. uri pop. je bilo zborovanje Marijinih družb v stolnici. Veličasten prizor se nam nudi, ko nastopi bivši minister Ebenhoch s predavanjem „Marijina kongregacija, naše življenje, veselje, upanje“. Visoki dostojanstvenik govori tako prepričevalno, tako navdušeno — tako ginljivo, da je opaziti mnogo solz v očeh poslušalcev.

Pač globoka in vsestranska izobrazba mora pripeljati človeka do katoliško-verskega prepričanja — če le hoče. Za njim nastopi živahni Knebel iz Nemčije. V svojem govoru „Delo naj živi!“ nam je povedal, koliko dobrega da stori lahko dobra Marijina družba.

In tako se vrši točka za točko — vsaka nam prinese nekaj novega — in vsaka nam pripravi tudi novega prijetnega presenečenja. R.

Politični pregled.

V notranji politiki je zavlada polna tišina. Seveda to le na zunaj, kajti izključeno ni, da se za kulisami na tajnem marsikaj kuha. Ministerski predsednik baron Bienerth je bil v soboto v Ischl-u od cesarja sicer vsprejet v daljši avdijenci, ali listi hočejo vedeti, da ni imela ta avdijenca nikakega političnega pomena in da je baron Bienerth cesarju poročal le o tekočih zadevah. Iz Ischl-a je odpotoval baron Bienerth v Iglis, kakor pravijo listi, na počitnice, ki bodo trajale do polovice

mesca avgusta. Takrat šele, pravijo zopet listi, da se snide ministerski svet, ki se bode posvetoval o nadaljnjih vladinih ukrepih. Takrat se bode najbrže določilo, ali se imajo deželni zbori sklicati in kdaj, kdaj se imajo sklicati delegacije in kdaj se skliče zopet državni zbor. Glede slednjega ni popolnoma izključeno, da ne bi bil sklican že meseca septembra na kratko zasedanje, v katerem bi se, če ne drugega, izvršile volitve v delegacije in bi bilo s tem ustrezno tudi mnogim in mnogim državnim poslancem, ker je vendar le prehudo biti državni poslanec na več mesecev trajajočih počitnicah brez dijet.

Cesarjev delovni program.

Iz Dunaja poročajo: Cesar se vrne na Dunaj pričetkom septembra, kjer sprejme angleško deputacijo z lordom Roseberyjem na čelu, katera mu naznani nastop vlade kralja Jurija V. Potem sprejme cesar belgijsko kraljevo dvojico. 10. septembra pojde cesar v Galicijo k velikim vojaškim vajam in se vrne potem na Dunaj, kjer ostane do 8. oktobra. Na to se poda na tri tedne v Budimpešto in se vrne okrog 1. novembra na Dunaj, da otvori zasedanje delegacij s prestolnim govorom.

Prestolonaslednik ne gre v Budimpešto.

„Reichspost“ pravi, da so vesti budimpeštanskih listov, da pride prestolonaslednik Fran Ferdinand za dalje časa v Budimpešto, prazne želje in da prestolonaslednik ne gre v Budimpešto.

Bosanski deželni zbor.

V torško deželni zbor je bil razdeljen za načrt glede dovolitve posojil v sv. dovoljnega odkupa kmetov. Zakonski določa, da se mora izvršiti odkup kmetov le na podlagi prostovoljnega sporazuma med posestnikom in kmetom.

V priloženem vladnem poročilu je rečeno, da bi se dalo obvezni odkup le težko spraviti v soglasje z veljavnim zakonom in bi imel za posledico tako gospodarsko omajanje, da bi se ekonomske razmere v deželi nestalno razvile in trpele težko škodo.

Vojna med Grško in Turčijo.

Iz Moskve poročajo, da je baje grška armada že koncentrirana za turško mejo in pripravljena vsak čas udariti. V turških krogih so prepričani, da mora priti do vojne. Turki so pričeli izganjati Grke iz Soluna.

Nevaron položaj na Španskem.

Kriza je vedno hujša. Iz Bilbao se ni nobenih natánčnih poročil. Stavkarsko gibanje premozarjev ima tudi popolnoma politični značaj. Iz Madrida sta se odpeljala v Bilbao dva polka.

Tudi poročila iz Barcelone so jako resna. Karlistično gibanje ondi vedno bolj narašča.

Darovi.

Jubilejni darovi za „Slovensko sirotišče“.

P. n. gg. N. N. 1 K, Josipina Tomšig 50 v, Uršula Kocjančič 1 K, Marija Lutman 1 K, N. N. 20 v, prof. Ivan Berbuč, deželni odbornik 20 K, Josip Lisjak, Saksid 50 v, Franc Gregorič, zidar, Renče 20 v, nekdo iz okolice 10 K, Josip Pavlin, Dol. Vrtojba 50 v, Franc Zucchiati, veleposestnik v Medani 10 K, nekdo 20 v, Anton Plahuta, Gorica 1 K, Teodor Hribar, trgovec 4 K, v nabiralnikih: v gostilni Alojzija Colja 83 v, v gostilni Frančiška Švigelj 40 v.

Bog poplačaj stotero! Vse v boljšo bodočnost slovenskega naroda pod slavno vladno Njega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I.!

Domače in razne vesti.

Birma in kanonična vizitacija se bode vršila v goriški dekaniji letos sledeče:

27. avgusta zvečer prihod v Čepovan. —

28. avgusta sv. birma in vizitacija istotam. Popoludne prihod v Grgar.

29. avgusta sv. birma in vizitacija v Grgarju, zvečer prihod v Bate.

30. avgusta sv. birma in vizitacija v Batah, popoludne vizitacija v Ravnici, prihod v Trnovo.

1. septembra sv. birma in vizitacija v Lokvah.

2. septembra prosti dan; zvečer prihod v Gorenjo Tribušo.

3. septembra sv. birma in vizitacija v Gor. Tribuš; popoludne prihod v Otlico (črniški dekanat.)

4. septembra sv. birma in vizitacija v Otlici; zvečer vrnitev v Gorico.

6. septembra sv. birma in vizitacija v Podsabotinu.

7. septembra sv. birma in vizitacija v Št. Mavru.

8. septembra sv. birma in vizitacija v Pevmi.

10. septembra sv. birma in vizitacija v Kronbergu.

11. septembra sv. birma in vizitacija v Štandrežu.

18. septembra sv. birma in vizitacija v Solkanu.

Imenovanja v politični službi. Provizorični namestniški koncipisti Valter

Rovelli in dr. Valter Pfeifer v Trstu ter namestniški koncipisti praktikant Bogomil Berbuč v Tolminu so imenovani definitivni namestniški koncipisti. Vsi ostanejo na svojih dosednjih mestih.

Državna podpora za povzdigo živinoreje na Goriško-Gradiščanskem. Poljedelsko ministerstvo je dovolilo 24.000 K podpore za povzdigo živinoreje v naši deželi, ki se imajo porabiti v l. 1910. Od te svote se porabi za govedorejo 20.000, za ostalo živino pa 4.000 K.

Brezobrestna posojila. — Zadnja „Soča“ z dne 16. t. m. pripoveduje, da je bilo določenih za vipavski goriški del dežele 65.000 K, a za Kras 45.000 K za brezobrestna posojila; toda prof. Berbuč se je potegnil, da dobi 65 in vipavski del pa 45 tisoč, kar je za Vipavce krivica. No, mi smo „Soče“ hvaležni za to notico, kajti poizvedli smo iz najgotovjšege vira, da deželni odbor ni o tem še nič sklepal torej je izključeno, da bi bil g. Berbuč predru-gačil prvotno vladno namero. Mogoče da je pa sklenil: vlada podpirati Kras s 65 in Vipavsko s 45 tisoč K; a hujskači okoli „Soče“ naj bi pomislili, da vlada razpolaga neomejeno čez 35 v ta namen dovoljenega zneska, dežela pa čez 25. Če je vlada sklenila na predlog tržaških in „Sočinih“ hujskačev delati krivico vipavskemu delu dežele, bo deželni odbor to krivico korigiral. Vsekako bo dal natanko preiskovati, ali niso zalezli med brezobrestna posojila trtjenci, in če bodo vsled tega morali Kraševci in drugi še nekaj časa čakati na brezobrestna posojila, naj se zahvalijo za to „Soči“ in drugim brezobrestnim hujskačem.

Iz učiteljskih krogov je prinesla zadnja „Soča“ neko notico v kateri se zadira v naš list. Povemo že danes, da bomo dopisniku odgovorili v primeru obliki že v prihodnji številki. Ako se nadeja domišljavec, da nam bo imponiral s svojim rogoviljenjem, se bridko moti.

Ubožec kriči nekaj o postavah, s katerimi nam preti. Slabo jo je pogodu. Postava veli, da bodi vzgoja versko-nravna in določa s tem le to, za kar se mi potegujemo.

Ljudstvo in postava je na naši strani, zato se boja ki ga nam napove-

ljudstvo. V tem tiči nezaslišana krivica, ki jo hoče ona stranka zadati ljudstvu. Ker sami taje Kristusa, naj so še šole našega kršč. ljudstva take, kakor bi vse naše ljudstvo odpadlo od krščanstva. Pri tej nakani ni jim — kakor pravijo — do napredka in prosvete, ampak vdejevati hočejo svoje sovražne načrte (naklepe) proti veri.

Da zamorejo razkristijaniti naše šole, ponavljajo tudi drugo pogansko načelo, namreč da otrok gospodarji niso v prvi vrsti stariši, ampak država, in da torej nima gledé vse vzgoje in omike otrok odločevati volja starišev, ampak država — t. j. stranka, ki v trenutku vlada v državi.

Vse to pogubno stremljenje pa ima svoj sedež v onih skrivnih družbah, zlasti v prostozidarskih, katere svoj vpliv širijo na vse strani, ne da bi ljudstvo kaj izvedelo o njihovem počenjanju, in katere (družbe) imajo skoro v vsaki občini — a zopet, da Vi ničesar ne sumite — svoje podrepnike, ki naj so jim orodje za njihove načrte.

W. E. pl. Ketteler v past. listu 15. febr. 1873.

(Dalje pride.)

„Doba kislih kumaric“

je nastopila za urednike. Uredniki se boje tega časa kot pijanec žeje. Novic od nikoder, pošta vsaki dan ničeva. Uredniki venomer pošiljajo na pošto sluga, li je kaj prišlo ter premišlujejo, kako bodo list skrajšali.

Ko se drugi po letoviščih zabavajo, kopljejo, sprehajajo po senčnatih logih in burke uganjajo ter dragi čas ubijajo, se uredniki, uboge pare, trudijo v vročih, zaduhlih uredništvih.

Brskati začnejo po razmetanih časnikih, iščejo, kje bi kaj vzeli, a nikjer nič novega, vse uže večkrat prožvečeno, staro, dolgočasno. Da delajo največjo preglavico vodni članki, se po sebi razume. V dobi kislih kumaric se večkrat zgodi, da še par ur pred izidom lista nima urednik uvodnika. Stavci iz tiskarne so vedno v uredništvu ter zahtevajo in zahtevajo rokopisa. Njim nič mari, kakšno gradivo je. Daj pa daj, zahtevajo od urednika. Kje pa naj urednik vzame, ako nima. Saj še tat ne more ukrasti, kjer nič ni!

Da, da, težak čas je čas kislih kumaric za urednika. K telefonu teče, poprašuje tu in tam, li je kaj novega. Na policijo teče

poizvedovat, li so koga aretirali, li je kak pijanec padel v jarek, li je mestna mularija po noči razsajala, li so skriti dolgoprstneži bili ponoči v „dinstu“? Nadalje teče v bolnišnico vprašati, ali so sprejeli to noč kakega kandidata, ki je hotel po silii iti v krtovo deželo, li je prišel ponoči kdo s krvavim nosom v bolnišnico iskat pomoči in tako dalje brez konca in kraja. Večkrat pa dobi povsod enake odgovore: Nič novega!

Konečno se zateče v mestne kavarne, sede k zancem, poprašuje kaj novega, vleče na ušesa, kaj govore tujci pri sosednjih mizah.

In vse to dela, da bi zadovoljil one, ki se sprehajajo, šetajo po logih in se zabavajo ter čakajo na list, da jim pove, kaj se je preko noči zgodilo novega v mestu, po svetu če pa ni list popolen, če nima vsak dan vpisanih na dolgo in široko par samomorov, par prefriganih tatvin, par velikih nesreč, pri katerih je več ljudi zgubilo življenje, že ni list za nič, pa ga z jez o vržejo stran.

Zabavljajo proti uredniku in proti listu, da se kadi, kakor da je urednik kriv, da se ta ali oni ne obes, ustredi, da se ta ali oni ne ponesreči, ogoljufa ali kaj enakega. Ko je nekoč nek tak letoviščar zabavljajl proti

nekemu uredniku, češ, da je list pust, da nima nobene senzačne novice, mu je urednik odgovoril: Prijatelj, ti, ki imaš lep čas, pojdi na vrh hiše pa se vrži dol. Jaz pa bom gledal, kako lepo se boš na tleh razbil, pa bom napravil kolono dolgo poročilo, katero bodo slastno brali tisti, ki dragi čas po letoviščih ubijajo. Seveda se je zdel ta nasvet prijatelju nespameten.

V času kislih kumaric počiva svetovna politika, državniki, ministri se hladijo, uredniki pa naj čudeže delajo v listih, da bodo zanimivi. Glave si belijo bolj kakor celo leta, zato pa dobijo kot plačilo le zabavljece.

Ubogi urednik, ko se najbolj trudi in poti, da bi ustregel nehvaležnemu čitatelstvu, pa ga le ta obmetava s pustežem, dolgočasnežem itd.

Nehvaležen je posel urednika! Vsem je za tarčo! Vse naj ve, vse naj on v listih hvali, časti in povzdiguje, drugi pa smeje proti njemu vse početi! Oslovsko kožo morajo imeti posebno v času kislih kumaric, ko se noben ne zmisli, da bi mu kaj poročil, pa pa vsakdo zahteva, naj ima njegov list senzačne novice, trdi ako se niso nikoli zgodile. Dobe kislih kumaric reši nas, o september

uje, ne bojimo, ker prepričani smo, da Ferrerjanci padejo in bo zmaga naša.

Modra galica. — „Goriška zveza“ ima še neko majhno množino zelo dobre modre galice v zalogi. Enako tudi žvepla najboljše kakovosti ter drugih kmetijskih potrebščin.

Obletnica za pokojnega papeža Leona XIII. — Včeraj zjutraj je bila v sik-sinski kapeli v Rimu slovesna zadušnica povodom obletnice smrti papeža Leona XIII. Službo božjo, pri kateri je bil navzoč papež, več kardinalov in diplomatskih zastopnikov, je opravil kardinal Ferrata.

V Ogleju bodo v nedeljo velike jubilejne slavnosti v proslavo 80-letnice rojstva našega cesarja Franca Jožefa I. V ta namen se zbere mnogo društev iz cele Furlanije z zastavami in z godbami. Priredili bodo veliki manifestacijski obhod po Ogleju in veliko veselico. — Obhoda se udeleži do 50 društev.

Umrli je v Vidmu na Laškem conte Giacomo Ceconi, ki je zgradil arlberško železnico in predor pri Podbrdu.

Umor na cesti. V Trstu so 18. t. ponoči našli na cerkvenem trgu pri sv. Jakopu nekega moža s prerezanim rebuhom. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer so ga operirali, a je kmalu nato umrl. Dognali so, da je bil ranjenec štetni tovarniški delavec Edgar Vovk. Popival je v neki gostilni, nedaleč od tam, kjer so ga našli ležati v krvi. Bržkone je žrtev maščevanja. Za morilcem sledu.

Nesreča na gorenjski železnici. Pred čuvajnico št. 60 nad Kranjem je sebnik vlak v sredo ponoči ob pol 11. povozil čuvaja Martina Hačina. Truplo bilo vse razmesarjeno. Hačin je najbrž adremal, ko pa je začul prihajajoči vlak, se je ustrašil ter s svetilko stekel po stopnicah doli na prog. Pri tem se spodtaknil in padel pred vlak. Hačin pušča ženo in osem nepreskrbljenih otrok.

Žaga zmečkala otroka. — Pred kratkem je našel pri posestniku Jožefu Kopežu v Žapužah uslužbeni žagar Izidor Slokar dva in polletno hčerko svojega gospodarja mrtvo v zaboji za žanje. Otrok je splezal v zaboj, ko je bila žaga v teku, ter ga je zmečkalo.

Grozne nevihte. — Iz Nemiškega prihajajo poročila o groznih nevihtah v zadnjih dneh, ki so napravile mnogo škode. Na francoskem so v Chalons-u, Verdun-u, in Nancy-ju nevihte uničile lep del letine. Več se je bilo po strelj usmrčenih.

V Amsterdamu je bila cela poplava. Telefonične in telegrafične zveze so deloma pretrgane.

V Londonu je voda poplavlila več ulic. Neka Tamiža je v Botterce-ju prestopila drugo. Tramvajski promet se je moral prenehati.

Bodi značaj! — Na pokopališču mesta Angoulême na francoskem je spomenik, ki ima kratek in preprost napis: „V častni krščanskemu vojaku!“ Ta napis velja obristu Paqueron, ki je umrl kot 72-letni marček. Nekoč mu je njegov sin, ki je študiral v Parizu, tožil, da mu je tako težko spoznavati svojo vero med lahkomišljenimi tovariši. Oče mu je odgovoril: „Zasadi svojo zastavo tako visoko, da te bodo poznali, kdo si. Čez 24 ur ne sme nihče več biti v dyomu o tebi, kakšnega mišljenja si. Bodi katoličan, preprost in prost! Le ne plašljivosti in slabosti! Kdor je tako srečen, da je katoličan, mu ni treba prositi obzirnosti in opravičenja za svoje prepričanje. Nič se ne boj, ako bi te kdo nazval za posebneža. Čez 40 let sem že tak posebnež, pa zato nisem dobil nobene kazni!“

Listnica upravnistva. Gosp. Alojzij Maraz na Gradinci št. 189 p. Št. Ferjan: Naznanjamo vam, da mi list redno pošiljate. Drugega naročnika na Gradinci z enakim imenom mi nimamo. Torej list bi moral redno dobiti vati. Tamošnjega pismo-vprašamo, ali dostavlja redno „Prim.“ naročnikom?

Gospodična Marija Živic, Aleksandrija: denar prejeli 7 K, hvala lepa.

Mestne novice.

m Šolsko leto v centralni bogoslovni je končalo včeraj dne 20. t. m. s slovesno sv. mašo in z zahvalno pesmijo.

m Doželni šolski svet goriški je imel v soboto sejo, v kateri je soglasno ugodil prošnjam za ustanovitev zasebne slovenske in laške gimnazije v Gorici. Vsprejeta je bila tudi soglasno resolucija, katero je stavil dr. Gregorčič, s katero se pozivlja vlada, naj prejkoprej, če mogoče že s prihodnjim šolskim letom ustanovi v Gorici državne slovenske in italijanske srednje šole. Ta predlog je podpiral tudi vladni poročevalec.

m Kot prvi Slovenec je na goriški realki napravil vseh sedem razredov in maturo z odliko Anton Terčič iz Biljane.

Častitamo!

m Vojaški pogreb. Včeraj se je vršil pogreb v Gorici umrlega fcm. barona Gilberta Löhneisen na slovesen način. Udeležila sta se pogreba dva eskadrona dragoncev, en bataljon tukajšnjega pešpolka z zastavo in godbo ter dve bateriji topničarjev. Pokojnikovo truplo prepeljali so v Trst, da je tam polože v družinsko rakev.

m Nevihte z nalivi. Te dni smo imeli v Gorici par neviht z velikimi nalivi. Bliskalo in grmelo je hudo, dež pa je lil kakor iz škafe. Strela je udarila v terek zjutraj v električno žico v ulici Soški most. Nesreče nobene. V sredo zvečer je začela priletavati močna sodra; škode ni.

m Izproč sodišča. Dne 7. t. m. je stalo več podgorskih mladeničev pred goriškim okrožnim sodiščem, ki so bili obtoženi, da so se lansko leto v mesecu maju o priliki, ko so priredili dva plesa v enem dnevu, spopadli med seboj, se do dobra potepili in pobili nekaj sip v gostilni pri Bregantu. Obsojenih je bilo šest mladeničev, ki so dobili in sicer eden 13 mesecev, eden 9 mesecev in 4 po 8 mesecev zapora.

m Nesrečen tat. Karol Godnič iz Gorjanskega je hotel v četrtek v veži „Monta“ ukrasti tam stoječe dvokolo trgovskega sotrudnika g. Veljak. Ali g. Veljak je stvar pravočasno zapazil, ter dal ustaviti Godniča po policistu, ki je bil tam v bližini. Policist je Godniča odpeljal v sodnijske zapore.

m Izvoznik trg. — Tržne cene poljskih pridelkov so bile v terek sledeče: jagode po 120, svež grah po 36, krompir po 6-20, fižol v stročju po 14, hruške po 32, breskvi po 90, jabolka po 24, fige po 50, slive po 30, ringlo (Reine Claude) po 32 in paradajž po 8 K kvintal.

Iz goriške okolice.

g Šempas. V nedeljo, dne 10. t. m. so priredili črniški Sokoli v Šempasu na dvorišču pri gostilni Živčevi klaverno nastop. Neki Sokol Pinjatarji se je baje nekaj pretegal. Vse skupaj je bilo prav „švih“. Prišli so potem v Osek in trobentali na čudno žaiostne „viže“. Skrivali so se po krtih in grozili napad na poštene ljudi. V krčmi pri „Urhu“ je neki Sokol preklinjal, kakor samo Sokoli znajo — po laško! Ali so naznanili črniški Sokoli svoj nastop v Šempasu c. kr. glavarstvu?

g Iz Dornberga. — V Dornbergu so se ustanovile dve podružnici „Slovenske Straže“ in sicer moška za Dornberg in ženska za frakcijo Zalošče-Saksid. Zanimanje je veliko, ker se snuje ustanovitev še dveh in sicer moške za Zalošče-Saksid in ženske za Dornberg, tako da bodo kar štiri podružnice v enem županstvu, ki šteje komaj 2300 prebivalcev.

Mislilo se je spočetka samo eno veliko podružnico ustanoviti, a radi

uspešnejšega dela in lajšega naberanja članov bo imela vsaka frakcija svojo moško in žensko podružnico. So pa res vneti naši možje, fanti, žene in posebno dekleta za obrambeno delo. Bog jih živi! — Naše starešinstvo je v neki seji sklenilo prispevati za slovensko gimnazijo v Gorici s 100 kronami vsako leto. Tudi dobro!

Zidovi velike dvorane so dozdani. Zdaj se postavlja les za streho in najbrž se tekom enega tedna tudi pokrije. Upamo da bo dvorana dodelana do glavne orlovske veselice, ki se bo vršila v drugi polovici avgusta.

V nedeljo pod noč so se vračali vnanji „Sokoli“ skozi Dornberg od sokolskega plesa v Prvačini. Neko otroče revše iz Podgorja se je drznilo izzivati pred Kerševanijevo krčmo s kričanjem „Na zdar Sokol“. Da ni g. župan sam miril, bi bilo lahko prišlo do pretepa na to ptuje izzivanje. Tu se je posebno odlikoval v surovosti neki železniški delavec. Ta človek je pokazal že večkrat svojo surovost. Ako ne bo miroval, zna dobiti od svojih predpostavljeneh takoskomino, da jo bo pomnil svoje žive dni. Na postaji pa, kjer je bilo zbrano polno ljudstva, ko so se naši „Orli“ vračali iz Štandreža, je neki liberallec, ki se je vozil z nekoliko župarji proti Ajdovščini, izzival s temi besedami: „Vas pozivljam, da zakličete z našim pozdravom: Na zdar Sokol“. In ko je ljudstvo na to liberalno predrznost zaorilo: Na zdar Orel in se je vlak jel pomikati, so pijani župarji pričeli čukati, brizgati, pljuvati in upiti „pfuj“ župnik itd., da je vsak mislil, da bodo morali liberalci še precej časa piliti preden le na debelo otešejo in zbrusijo take divjake. Svobodomiselnim učiteljem, ki ustanavljate Sokole in vadite Sokolice, le urno brus in pilo v roke, da do prihodnjega plesa vsaj nekoliko zbrusite in opilite vaše župarje in župarice, da ne bodo delali Slovenskemu narodu take sramote.

g V Dornbergu št. 132 pri Jožetu Slavčemu je na prodaj jako lep bik, rjavkastočrne barve, ravno 1 leto star, pohvaljen od komisije za živinorejo, torej deležen gotovo darila na razstavi. Kogar zanima, naj se požuri

g Utonil je 7. t. m. v Renčah v reki Vipavi 4 letni Klavdij Mozetič. Prišel je s svojo materjo iz Egipta domov na počitnice. Tekal je rad ob Vipavi, v katero je padel in utonil.

g Sovodnje. V soboto ob 4 popoldne se je prikradel v želez. čuvajnico št. 52 neki falot, ko ni bilo nikogar doma. Čuvaj Ant. Klarič je bil v službi, dve hčerki sta bili v čipkarski šoli, žena pa je za četr ure odšla po opravilu. V tem času je falot razbil šipo s kamnom, odprl okno, zlezal v stanovanje, ter vse prebrskal in prevrgel. Odnesele je ubogemu čuvaju prihranek 90 K v gotovini, njegovi ženi pa nekaj zlatenine in par svilnatih rut v znesku 30 K. Falot je pustil ali izgubil v stanovanju rusko galošo velikost A 42. — Brezsrčni lump mora biti vsekako izvežban in mora dobro poznati položaj!

g Iz Št. Andreža. (Celodnevna nedeljska slavnost) — Imeli smo minulo nedeljo lep dan. Uže zjutraj se je začelo živahno vrvenje po občini, ki si je nadela praznično lice. Kar je kdo lepega posedoval, je razobesil na okna hiš. Vse je delalo in se pripravljalo. Napravljen je bil pri šoli slavolok, pri katerem se je vršil sprejem „Orlov“. Ob 9. uri je začela procesija, lepo urejena. Sprejeli so šolske otroke, potem možje, vojaška godba, „Orli“, deklice v belo oblečene s košarami cvetlic, mešani zbor iz Mirna pod vodstvom organista g. Vuka, potem Najsvetejše, katero je nosil stolni župnik mons. Pavletič ob asistenci dveh č. oo. kapucinov, stolnega vikarja preč. g. dr. Kobala in domačega preč. g. župnika Kosovela. Za Najsvetejšim je šel župan g. Andrej Lut-

man, potem dolga vrsta deklet in žen. Lepa procesija. Najsvetejše so spremljali s svečami podžupana g. Franc Paškulin in g. Jožef Hoban ter cerkvena ključarja g. A. Paškulin in g. Mučič. Nebo so nosili „Orli“ v kroju. — Po procesiji je bil v cerkvi govor, katerega je obdržal preč. g. dr. Kobal. Potem je bila slovesna sv. maša, po sv. maši skupno kosilo pri g. Petru Lutmanu.

Popoludne po blagoslovu je ljudstvo napolnilo obširno dvorišče g. P. Lutmana, kjer se je vršila telovadba. Pri prostih vajah je nastopilo 70 „Orlov“. Telovadbo je vodil naš vrli načelnik g. Pavletič. Ob neprestanem ploskanju so igrali telovadci po taktu godbe moreško, t. j. sabljanje. Pohvaliti moramo telovadce na orodju. Lep nastop. Po telovadbi se je razvila neprisiljena prosta zabava ob šaljivi loteriji, godbi in petju. Bil je lep večer. Ljudstva vedno polno. Nemirov ni bilo. Čast prirediteljem!

g V gostilni pri Pahorju v Prvačini.

Sokol: Krčmarica, v nedeljo napravimo veselico. Kdo bo pri vas za postrežbo?

Krčmarica: (naštevaj razna imena.)

Sokol: Tisti je pa Čouk.

Krčmarica: Saj nosi sokolsko obleko!

Sokol: Ne poznaš; moraš pogledati na „Šterne“!

Krčmarica: Če je pa „Čouk“, ga pa ne maram, ker „Čouki“ ne znajo „rajtati“ in poslužiti; bo vse narobe naredil. Tudi naše punce so Sokolice. V našo oštarijo ne maram „Čoukov“.

(V krčmi je sedel Orel, ki je slišal ta pogovor, plačal, vstal, šel in se ni vrnil nikoli več!)

g Čevljarska zadruga v Mirnu, vpisana zadruga z omejeno zavezo, bo imela občni zbor dne 29. t. m. ob 6. uri zvečer v svojih prostorih z naslednjim dnevnim redom: 1. poročilo o delovanju zadruge, 2. potrditev letnega računa, 3. sprememba pravil, 4. volitev načelstva, nadzorstva, 5. razni predlogi.

g Nesreča. — V terek zvečer je peljal mladenič Karol Pavletič in št. Andreža skozi Vrtojbo voz opeke. Nesreča je hotela, da je padel z voza pod kolesa. Dobil je hude poškodbe. Prepeljali so ga v goriško bolnišnico.

g Nesreča pri delu. 32-letni Štefan Devetak iz št. Mihelja je v kamnolomu g. Cotič na Vrhu basal mino, kar se ta predčasno vname. Devetak je pri tem dobil opekline na obrazu in na rokah ter več ran po telesu, vsled česar so ga prepeljali v tukajšnjo bolnišnico.

Iz ajdovskega okraja.

g Dol-Otlica. — Strašno nevihto s točo smo imeli dne 19. t. m. Ob 2. zjutraj je padala taka toča, da je po polju vse potokla. Žito je tako, da ga kar kosijo. Krompir in drugo zelenje leži po tleh. Ob 6. zjutraj je zopet padala toča s takim nali-vom, da je nastala mala povodenj. Bog nas obvari takega vremena!

Iz tolminskega okraja.

t Sv. Lučija. — Velika nesreča se je zgodila tukaj minulo nedeljo mej dopoldansko službo božjo: Neka laška učiteljska kandidatinja iz Trsta, po imenu Lozer, ki je pravkar izvršila zadnji tečaj, je vtonila v reki Idrijci, kamor se je šla kopat. Ubožica, zakaj nisi šla raje s svojo mamico, ki zdaj obupno za tabo žaluje, k sv. maši? — Vse iskanje je bilo do zdaj zastonj, trupla ni mogoče najti. Bila je edina hči. Resno svarilo, da bodimo pripravljene, ker ne vemo ne ure, ne dneva.

t Tolmin. — V „Soči“ od minulega torka se je oglašil nekdo, čegar konjsko kopto je znano vsakomur, ki pozna tolminske razmere. Gre se namreč za mesto kateheta v Tolminu, ki je bilo te dni razpisano. Ustal

je liberalac v „Soči“ ter rekel: „Katehetsko mesto v Tolminu je nepotrebno“ — seveda za njega, ki bi rad videl, da bi se krščanski nauk sploh ne učil v naših šolah. Ako bi kdo drugi rekel, da katehetsko mesto je v Tolminu nepotrebno, bi vzeli stvar resneje v roke. Tako pa vržemo to vročo željico „Soče“ in njenega vrtača preko ramena, kajti žabje kvakanje ne prodere do oblakov. Vse tolminsko ljudstvo ve, kako je tolminska duhovščina preobložena z delom in se šteje služba v Tolminu za najtežavnejšo v naši škofiji. Obširna okolica, mnogo šol, malo duhovnikov, vse to govori za nameščanje kateheta. Škofija v Gorici je spoznala veliko potrebo tega mesta in zato je priporočila na pristojnem mestu, da se to mesto razpiše. Sedaj pa je vrtač v „Soči“ zamijavkal melodijo o velikih šolskih dokladah na Tolminskem ter da se te še pomnožijo z novim katehetom. Oj vrtač, za to vemo tudi mi! Pojdi pa med ljudstvo in skušaj poizvedeti sili isto želi rajše učitelje ali duhovnike. Ljudstvo bi rajše videlo, da bi duhovniki podučevali abc in pa krščanski nauk, ker so ti vestnejši, pridnejši kakor pa razni liberalni učitelji vrtači, ki skrbijo le za svoj trebuh in za hujskanje ljudstva proti duhovščini. To je resnica. Šolske doklade so res velike in nikdo si ne želi višjih. Za to smo tudi mi. Ko se gre pa za zvišanje plač učitelstvu so ti prvi, ki pravijo: Mi hočemo, pa naj se vzame kjerkoli. Takrat liberalni vrtač molči, če bi se kmete tudi na meh odrlo. Tudi molči takrat, ko se ustanovi kaka nova šola. Le sedaj kriči, ko se hoče ustanoviti prepotrebno katehetsko mesto v Tolminu. — Proti koncu pa se pokaže vrtač v svitli luči. Zagnal se je v tolminskega č. g. kaplana Tomsiča, češ, da hujška z ustanavljanjem društev v tolminski okolici ljudstvo. Da, za ta grm se je zajec skrnil. To peče vrtača! Volk mu trže čredo, treba udariti po njem, si je mislil. A mahnil je po zraku. Stem je hotel vrtač dokazati, da je katehetsko mesto v Tolminu nepotrebno, ker preostaja kaplanu Tomsiču še preobilo prostega časa za hujskanje ljudstva v tolminski okolici. — To je laž! Kaplan Tomsič se žrtvuje za društva v tolminski okolici v večernih urah, ko tolminski vrtač šteje kronice, ali pivo pije ter zabavlja proti „farjem“. Kajpada, vsakdo ščuva ljudstvo, kdor ne trobi v rog tolminskega vrtača! E, tiček, poznamo te dobro, a vedi, da se ne damo kar tako potegniti, najmanj pa od liberalnega učitelja, ki bi rad videl, da bi nobenega veroučitelja ne bilo v šoli, da bi se krščanski nauk vrgel iz šole, da bi se iz šole vrgel križ in vsako znamenje, ki kaže, da ljudstvo zahteva krščansko vzgojo otrok!

Iz bovškega okraja.

b Bovec. — Sicer smo proti temu, da bi bile ob nedeljah trgovine odprte in smo za celodnevni nedeljski počitek, kakor je rekel Gospod: Šest dni delaj, sedmi dan počivaj. Pri nas pa so razmere take, da se treba ozirati na oddaljeno ljudstvo, ki ima stik z Bovecem le ob nedeljah zjutraj, ko pride k prvi sv. maši. Uže stara navada je bila in je še, da hodijo ljudje iz Podčel, Bavšice, Pluženj, Verzeljna in od drugod celo uro daleč k prvi sv. maši v Bovec. Po sv. maši pa pokupijo hišne potrebščine za celi teden. Sv. maša konča ob 7. uri. Zadnji čas pa se dogaja, da odpirajo bovški trgovci trgovine šele ob 8. uri ob nedeljah in morajo ljudje čakati celo uro pred trgovinami. To ni prav, to se mora odpraviti. Čemu mučiti ljudstvo po nepotrebem? Ravno ob nedeljah naj bi se trgovine odprle koj po sv. maši, potem pa kmalu spet zapre. To je v korist trgovcem. Ne vemo, kdo je upe-

ljal to novotarijo. Ljudje sedaj v najhujšem delu potrebujejo počitka in komaj čakajo, da pridejo od prve sv. maše. To se je zgodilo najbrže na ljubo nekim golobradcem.

Še nekaj! Peki dajajo prekupcem kruh za 20% ceneje. Ali je tudi tukaj kmet, ki podražuje živila, kakor poročajo liberalni listi?

Iz komenskega okraja.

km Komen. Dne 16. t. m. je izvolilo novo starešinstvo soglasno za župana g. Vincenca Jazbec, vrlega posestnika iz Svetega h. št. 61., ki je obenem načelnik „Gospodarskega sveta“ v Svetem ter odločen pristaš S. L. S. Za prvega podžupana je bil izvoljen občesposhtovani Janez Pajer iz Komna. Vsi drugi podžupani so značajni možje, ki mislijo s svojo glavo ter ne bodo služili „dični“ komenski diskreditirani liberalni gosposdi.

Ta izvolitev nam je porok boljše bodočnosti v naši obširni kraški občini. Vestni možje bodo brezdvomno vestno izvrševali svojo nalogo! Bog živi vrlega župana Vinkota! Slava novemu starešinstvu!

km Iz Svetoga. — Dne 16. t. m. proti večeru so začeli pokati topiči na stari trdnjavi sv. Miklavža. Ljudje so ugibali, kaj more to pomenjati, a hitro se je raznesla po občini vest, da je izvoljen za komenskega župana Vinko Jazbec, načelnik „Gospodarskega sveta“ v Svetem.

Vinska trta je pri nas letos sad odrekla. Nekateri bodo imeli malo, drugi pa prav nič. V preteklosti je slaba vinska kupčija delala preglavico trtorjcem, letos bodo delali pa prazni sodi. —

Pet let je preteklo, odkar smo pretili naše zvonove. Vse se je veselilo lepih glasov novih zvonov.

Ko je davčni eksekutor tirjal doklade 150 od sto za zvonove, je predla našim občinarjem še precej trda. Ali glej, še niso zvonovi plačani, je že mali zvon zgubil glas; dobil je veliko rano, da ni več za rabo. Kdo je temu kriv? Na dan Vseh Svetih so zvonili vsi prek in prek. Zvon ni mogel prenašati več teh muk, zato je počil. Opozarja se naše starešine, da naj skrbijo prvo za red v zvoniku, potem naj dajo preliti zvon.

km Iz Kostanjevico na Krasu. — Liberalno sadje je pričelo pri nas dozorevati. Kakor je cenj. čitateljem „Prim. Lista“ že znano, je imelo tukajšnje liberalno društvo „Zora“ v veliko nevoljo občinarjev v mesecu maju veselico in ples, tako da se je motil verski čut v srcih kristjanov in so se preprečile šmarnice. Slab kseft pri veselici — imajo, kakor pravijo, 60 K zgube — pa jih je spravil na „pametno“ misel, da bi 10. t. m. zopet plesali. A g. župan o tem ni hotel ničesar vedeti. Sedaj se pa tlažijo, da bodo 24. t. m. v kaki dvorani ali kjsersibodi plesali, kajti kronice je toliko, da ne vedo kam ž njimi. Pri plesu se pa tudi narod izobražuje in kdor je najbolj požrtvovalen v plesu, je narodu največ koristil. Tako smo imeli predpreteklo nedeljo priložnost občudovati, koliko so „Zoraši“ napredovali v omiki. S kletvami v ustih so nadlegovali ljudi, ki jim niso ničesar storili. Ali ni to višek kulture?! Dan nato so pa hodili iz krčme v krčmo ter nosili na tak način liberalni blagoslov po vasi. Zvečer so se prigodile pa prav zanimive reči — tudi posledice liberalne izobrazbe.

Neki mož je v svoji pijani izobrazbi, prišedši domov prijel svojo bolano ženo ter jo ne-

sel na hodnik. Tam ji je rekel: Bog te neče in h...č tudi ne. Ko ga je pa neka oseba za tako ravnanje zasramovala je odgovoril: „Redite jo vi; za pit ne zmanjka, za godce mora tudi biti, družega pa ni potreba!“

Drugi slučaj je bil, da je neki oče pošiljal iz grdimi besedami svojega sina k njegovi že 4 leta mrtvi materi. Ljudje so kar bežali ter rekli, da se mora zgoditi tu kazen božja.

Drugi „Zoraši“ pa so se merili v proklinjanju po laški in kraški, da je bilo joj. Tako je pri nas.

Gotovo poreče „Sočin“ dopisnik, da sem lagal — a za to se niti ne zmenim.

km Vabilo k veselici, katero priredi Kat. slov. izobr. dr. v Nabrežini dne 24. julija 1910 v dvorani gosp. Silvestra Caharije Vspored: 1. D. Hruza: „Slovenec sem!“ tamburaški zbor; 2. J. Aljaž: „Ne zveni mi!“ poje mešan zbor; 3. S. Gregorčič: „Naš narodni dom“, deklamacija; 4. M. pl. Farkaš: „Napuljska popievka“, tamb. zbor; 5. A. Nedvčd: „Nazaj v planinski raj!“, mešan zbor; 6. Fr. K. Kolb: „Bratski pozdrav“, tamburaški zbor; 7. Zagoriški: „Kazen ne izostane“, igra v 4 dejanjih; 8. Laharnar: „Kadar mlado leto“, mešan zbor; 9. F. Sussadelli: „Slavno“, udarja tamburaški zbor. Po veselici prosta zabava s petjem in tamburanjem na dvo-rišču. Začetek ob 5. uri popoldne. Vstopnina: sedeži I. vrste 1 K, II. vrste 80 stot, stojšča 40 stotink. Radi ustanove knjižnice se preplačila hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Iz sežanskega okraja.

s Iz Tomaja. — Dne 26. 29. in 30. junija so imele gojenke tukajšnjega „Elizabetišča“ običajno konecletno predstavo. Vspored je obsegal raznovrstne pesmi, šaloigro „Jeza nad petelinom“ in grokaz „Sv. Germana“. Gojenke so izvrstno rešile svoje vloge. Dasi so bile nekatere zelo dolge, vendar ni bilo zapaziti kakega pogreška. Vse je šlo gladko in sigurno. Posebno je dopadala ganljiva igra „Sv. Germana“, ki je marsikateremu privabila solze v oči. Petje mešanega zbora pod vodstvom g. M. Šonca je bilo kaj lepo in točno. Zlasti se je dopadal Ferjančičev „Rožmarin“. Vidi se, da je moralo stati čč. sestram mnogo truda, da je bil vspeh tako izvrsten. Vsa čast jim in priznanje.

Iz trziškega okraja.

tr Občinsko voltva v Devinu so se vršile pred kratkem, pri katerih so zmagali možje, pristaši S. L. S.

Iz korminskega okraja.

kr Smrtua kosa. — V Drnovku je umrl včeraj ob 5. uri popoldne gosp. Josip Sfiligoj, veleposestnik in bivši mnogoletni župan v Biljani v 82. letu starosti po dolgi in mučni bolezni. Pogreb pokojnika bo v petek ob 5. uri pop. Spoštovani Sfiligojevi družini in vsem sorodnikom blagega pokojnika naše iskreno sožalje!

kr Šlovronec. Dopis v zadnjem „Pr. listu“ podpišemo z obema rokama. Ljudje pravijo da bi tistim „sokoličem“ brez perja trebalo kupiti fecov za — nos. Peronospora je tudi napravila nekaj škode, pa hujši sovražnik je oidium Tuckeri, ki žuga uničiti precej bendime.

Žveplanje ne pomaga več, ke dež izpere. Od pondeljka do srede bilo so tukaj okoli vojaške vaje. Oficirji so bili v obče pravi vitezi. Poseblijem prijaznost pa major Tarnhofer.

Gospodarske vesti.

Vinski trgovci so ustanovili državno zvezo avstrijskih vinskih trgovcev s sedežem na Dunaju. C. kr. ministerstvo za notranje zadeve je potrdilo pravila.

Poberite odpalo sadje! — Uzrok da sadje z drevesa pocepa, so največ različni črvi, ki ga razjedajo. Ti črvi žive se nekoliko šasa v odpalem sadu, potem pa se preselijo v zemljo ali v kake razpokline, odkoder se vrnejo naslednjo spomlad kot hrošči, ki polagajo svojo zalego na mlado sadje. To delo se vedno ponavlja. Malopridni golazni pridemo najlažje do živega, če odpalo sadje pobereemo ter črva v njem umorimo. To se zgodi najboljše na ta način, da ga skuhamo v vreli vodi. Prešiči jedo kuhano sadje prav radi in se po njem tudi debelē. Bolj zrelo odpadlo sadje pa se da porabiti za sadni mošt.

Žetev na Ogrskom. — Dne 14. t. m. je izdalo poljedelsko ministerstvo tretje poročilo o letošnji žetvi, ki se sme smatrati kot zaključno in definitivno. Po tem poročilu se je pridelalo letos 5484 milijonov meterskih stotov pšenice, proti 32 milijonom lanskega leta. Rži se je pridelalo 1504 meterskih stotov, dočim se je lansko leto niti 9 milijonov ni. Ječmena se izkazuje 1464 milijonov meterskih stotov in ovs 11948 milijonov meterskih stotov.

Monopol za kavo pri nas? — Na sporedu prihodnje plenarne seje dunajske trgovinske zbornice je tudi točka o uvedbi monopola za kavo v Avstriji, ozir. o zvišanju finančne carine na kavo. Ker se oficijelno o tem monopolu še ni ničesar razglasilo, tedaj ima dunajska zbornica skoraj gotovo izvirne informacije o tej zadevi.

Ali smemo cdtrgati listje okoli grozdja? — Tu pa tam se je ta slaba navada vpeljala. Kdor pa to delo opravlja, on ne pozna še namena, ki ga ima listje. Listje je to, kar so človeku pluća. Skozi listje trta diha in izpušča iz sebe nepotrebno vodo. Razun tega pa ima listje še drug velik pomen. Ono namreč napravlja iz ogljenčeve kisline (neki puh, ki se nahaja v zraku) škrob in sladkor. Ti tvarini se potem spreminjata v različne oblike, ki napravljajo rastlinsko telo. Več nego 3/4 suhih tvarin pride skozi listje v rastlino. Iz tal ne vzame rastlina mnogo več, nego one tvarine, ki ostanejo, kedar rastlino sežgemo (pepel). Iz tega vidimo kakšen velik pomen ima listje. Brez listja ne moremo pričakovati mnogo in sladkega grozdja. Vsem je znano, da je grozdje od trt, katere je napala peronospora, kislino in malovredno in tudi mlačje nima nobene moči za prihodnje leto. Zato ne smemo pričakovati od napadenih trt tudi v prihodnjem letu mnogo zaroda. Če odstranimo trti listje, delujemo tudi mi kakor peronospora. Izjemno je pa tudi tu in sicer tedaj, če grozdje je seni mnogo gnije. Takrat moramo odstraniti par listov okoli grozdja in sicer zato, da pride k temu lažej zrak in svetloba. S tem dosežemo, da se mokro grozdje prej osuši in jagodna kožica na solncu bolj utrdi. Tako grozdje ne gnije potem tako lahko. To delo je treba pa opravljati polagoma, kajti če pride jagoda, ki je bila vedno v temi, kar enkrat na sonce, se navadno popari. Na mladikah, ki so namenjene za napeljalce v prihodnjem letu, naj se listja ne obira. „Km. Pr.“

V manufakturni trgovini TEOD. HRIBAR prej „Krojaška zadruga“

se vdobi najboljše platno in bombaževino za perilo.

Nadziranje prometa z živili.

„Slovenec“ z dne 24. t. m. je prinesel sledečo notico:

„Dr. Žerjav je osnoval med drugimi svojimi „velikimi napravami“ tudi „Agro-Merkurja“, katerega je hotel takoj pripeti na nebni obok. Ustanovil je tudi v Trstu podružnico, kjer je nastavljal za ravnatelja nekega nemškega žida, ki je pa s svojim vodstvom spravil „Agro-Merkur“ na rob propada. Tako je v Furlanijo prodal okrog dvajset vagonov koruze, ki je pa dobila bolezen „pelagro“, zato jo je vlada konfiskovala in leži ta koruza v Ronkah, kjer jo ne smejo prodajati!“

Ko smo to prečitali, spomnili smo se takoj, da se je ta zadeva razpravljala tudi v zadnjem zasedanju deželne zbornice goriškega. Deželni odbor je prinesel namreč v zbornico načrt zakona o nameščenju organov za nadziranje prometa z živili, ki je bil oddan v proučenje in poročilo pravnemu odseku. Radi preoblega gradiva v zadnjem zasedanju ni prišel ta načrt zakona v odseku do rešitve in torej ga ni mogla zbornica sprejeti.

V prvem paragrafu tega zakonskega načrta je navedeno, da morajo organi, nameščeni od občin v zadevi nadziranja tržnega prometa in prometa z živili, poslovati po določih državnega zakona z dne 16. januarja 1896 drž. zak. št. 89 in sicer v smislu §§ 3—5.

V drugem paragrafu je navedeno, da smejo biti imenovani kot nadzorni organi oni, ki so avstrijski državljani, so dopolnili 20. leto svoje starosti in so napravili predpisani izpit, ki jih vsposoblja za taka mesta, ter uživajo volilno pravico v deželni in državni zbor. V tem paragrafu so nadaljna navodila za občine glede imenovanja takih organov in za politične okrajne oblasti glede nadziranja vsposobljenosti istih.

Tretji paragraf predpisuje, da morajo nastavitvi take nadzorne organe 1) mesta z lastnim statutom, 2) občine za isti del občinskega okolišča, ki imajo kot zdravilišče lasten statut in 3) občine za kraje, ki štejejo najmanj 5000 prebivalcev. C. kr. namestništvo določi dogovorno z deželnim odborom vrsto in število nadzornih organov, ki jih morajo nastavitvi občine, ter ima pravico izjemno dovoliti tudi krajem pod 5000 prebivalcev take organe.

Četrty paragraf določa, da morajo imeti politične oblasti zaznamek vseh oseb, ki izvršujejo v njih okraju nadzorno službo.

Zadnja dva paragrafa sta formalne vsebine.

Ko je bil ta zakonski načrt predložen zbornici, nam ni bilo prav jasno, kaj se hoče prav za prav z njim doseči; a ko smo čitali gori navedeno notico v „Slovencu“, nam je prišel ta načrt zopet v spomin in poprašali smo na merodajnem mestu, ali ni v neki zvezi z vsebino te notice.

Poizvedli smo, da je c. kr. okrajno glavarstvo v Gradišči zaukazalo vsem občinam, kjer se je prikazala pelagra, naj imenujejo nadzorne organe, katerim bodi naloga strogo nadzirati promet s turšico. Toda c. kr. ministerstvo za notranje zadeve je na to opomnilo, da taki nadzorniki ne odgovarjajo predpisom §§ 3—5 zakona iz leta 1896, o čemur je namestništvo poročalo tudi deželnemu odboru. Ta je odgovoril, da bise prišlo lahko v okoliščini, da c. kr. ministerstvu navedenim pomanjkljivostim in nedostatom potom tozadavnega deželne zakona. Po večkratnem dopisovanju med namestništvom in dež. odborom je prišlo do sporazumljenj v tej zadevi. Od tod izvira ta načrt zakona.

Vsa ta zadeva bi bila — vsaj na videz — le bolj lokalnega pomena in bi stremila za tem, da bi se zboljšale zdravstvene razmere v pelagrozni krajih; toda zadeva ima še drugo temnejše lice.

Jedva je bil deželni zbor zaključen, je c. kr. namestništvo poprašalo deželni odbor, je-li bil tozadavni načrt zakona predložen zbornici ali ne, in kaka usoda ga je doletela. To intenzivno zanimanje vlade za usodo tega načrta izvira pa od tod, ker je poročalo c. kr. glavarstvo v Gradišči namestništvu, da je okrajni zdravnik sekvestriral v Ronkah 20 vagonov pokvarjene turšice, katero so spravili tam v 4 magazine.

Ta sirk je poslala, kakor se je uradno dognalo, tržaška filijalka društva „Agro-Mercur“ v Ljubljani v Ronke potem, ko se je zama trudila vtihotapiti to blago po morju v Tržič. Nadaljnih 70 vagonov te pokvarjene, takozvane „ameriške“ turšice je bilo vže pripravljeno, da se jih napoti v Ronke.

Tu imamo pred seboj grd slučaj. — Vlada in dežela in ves svet, ki ima še človeško srce v prsah, se trudijo, da bi odstranili vzroke grozne bolezni, ki neusmiljeno mori revno ljudstvo v Furlaniji, ter da bi kal boleznj zatrlj; a družba špekulativnih brezvestnežev hoče vtihotapiti strup med to revno, obžalovanja vredno ljudstvo, da bi izkupila za ta strup par grošev. Kaj tem ljudem mari, če gineva na stotine družin in pričakuje rešitve od groznih bolečin potom smrti? Kaj njim za to, da hira in umira nedolžna deca vsled vživanja „ameriške“ pokvarjene koruze? Da si le oni žepe polnijo in razkošno živijo, to jim vse, to je njihova liberalna morala.

Skrajni čas je že, da se takemu počenjanju z vso odločnostjo in z vso strogostjo stori konec in da se ljudje, ki se spoznajo za krivce takega grdega počenjanja, ostro in neusmiljeno kaznujejo. Vlada bi morala sploh vse take družbe kar naravnost razpustiti.

Ubogega vinorejca, ki bi dodal v slabih letinah moštu par litrov alkohola brez naznanila, bi zadela občutna kazen, dasi ni to bogve kaka pregreha; a taki špekulantje smejo vedoma in nekaznovani prodajati strup nevednemu in nerazsodnemu ljudstvu. To mora nehati, tega mora biti konec.

Drobnice.

Atentat na španskega kralja? — Ko se je peljal v soboto kralj Alfonz iz San Sebastiana v Segozio k odkritju nekega spomenika, sta napravila nanj dva španska anarhista atentat. Kralj je ostal popolnoma nedotaknjen. Jeden atentator je zaprt, drugi je ušel vsled splošnega razburjenja.

Pokvarjeno mleko. — V Budimpešti se je v veliki množini pojavil trebušni legar. Prvotno so mislili, da je vzrok voda iz mestnega vodovoda, sedaj se je pa izkazalo, da se je iz okolice v mesto prodajalo pokvarjeno mleko.

Na ženitovanjskem potovanju oropani. — Iz Florence se poroča 13. t. m., da so roparji napadli dva Amerikanca, ki se vozita s svojima ženama na ženitovanjskem potovanju z avtomobilom po Evropi. V bližini Florence sta v neki vasi zadela z avtomobilom v veliko skalo, ki je ležala sredi ceste. Ko je šofer popravil avtomobil, ki se je poškodoval, jih je nenadoma obkolilo več mož z revolverji in puškami oboroženih, ki so planili iz bližnjega gozda. Zahtevali so od Amerikancev denarja in dragocenosti. Amerikanca, brata, sta imela pri sebi samo 250 lir, kar pa je bilo roparjem premalo. Oba brata so zastražili, šofer in dami pa so se morali peljati v Florenco nazaj po odkupnino. Ako bi obvestili policijo, bi roparji umorili oba Amerikanca. Na smrt prestrašeni ženski ste kmalu prišli nazaj in prinesli 800 lir, kolikor ste imeli premoženja, ter tako odkupili svoja moža. Šele potem sta mogla Amerikanca obvestiti policijo v Florenci o dogodku. O roparjih ni sledu. Tako se godi v kulturni Italiji!

Loterijske številke

16. julija.

Trst 26 43 24 31 38

Izborne so

Pekatele, to se priznava a le tedaj ako so pravilno pripravljene. Narosi vsaka kuharica in gospodinja kuharsko knjigo, ki jo vdobi zastoj pri Prvi kranjski tovarni testenin v Il. Bistrici.

Hiša

je na prodaj v Št. Petru pri Gorici št. 68 pri šoli. Več se izve pri upravi našega lista.

Naznanilo.

V seji 16. maja 1910 je sklenilo starešinstvo občine Drežnica, da se razpiše

konkurz, za zgradbo nove cerkve na Drežnici.

Načrti so na razpolago v župnišču na Drežnici.

Vabijo se podjetniki, da pregledajo te načrte ter stavijo potem svoje predloge.

Na Drežnici, 18. junija 1910.

38 (4 3)

JOŽEF KURINČIČ,
župan.

10 kron na dan zasluzi vsakdo na prav lahek način. Pošljite na dopisnici svoj naslov na firmo: **Jakob König,** Dunaj VII.3. Poštni urad 63.

Hiša na prodaj.

Proda se hiša, skoraj nova, pripravna za gostilno ali obrt, en strelaj od žel. postaje na Vipavskem. Več pove upravništvo lista.

Peter Cotič,

čevljarški mojster, Gorica, Raštej 32.

Zaloga vsakovrstnih čevljev za odrasle in otroke. Naročila z dežele se po pošti razpošiljajo. Cene zmerne. Edino zastopstvo najboljšega čistila za črevlje in usnje.

JAKOB ŠULIGOJ

— urar c. kr. državne zeleznice —
v GORICI, Gosposka ulica št. 25.

prporoča zlatino in srebrnino vseh vrst. Prstane, poročne rinke, verižice in vse druge zlate predmete.

Mlado in cvetoče, zdravo in veselo

nemore ostati nobeno deklet in nobena gospodinja, katera se mora mučiti leta in leta v kuhinji in v gospodinjstvu pri pranju in umivanju s slabim milom. — Pri porabi

Schicht „ovega mila

se varuje roke in doseže hitro, brez truda in napora snežno belo perilo.

VIKTOR TOFFOLI

GORICA

Velika zaloga oljkinega olja iz najugodnejših krajev

Jedilno olje po 96 v. liter			
Jedilno fino	K 1-04	Marsiglia	K 1-28
Istrsko	" 1-12	Bombay	" 1-20
Corfu	" 1-20	Bari	" 1-40
Puglie	" 1-20	Luca	" 1-60
Jesih vinski		najfinejše	" 2-
		Milo in luči.	

Priporočam čeh duhovščini in cerkvenim oskrbništvom.

Edina zaloga oljkinega olja v Gorici, via Teatro 16 in via Seminario 10. Telefon 176.

ANA LIKAR

v GORICI

Semeniška ulica št. 10.

Velika zaloga

pisarniških in šolskih potrebščin.

V trgovini se dobi papir in papirnati izdelki, pergamentni papir za zavijanje masla, svilen papir in peresa za umetne cvetlice, šolske, molitvene in vpisovalne knjige, svete podobe, tiskovine za duhovnije in župnije. Sprejema tudi tisk zasebnih tiskovin, računov, posetnic, napisov itd. itd.

Dobra postrežba, najnižje cene!

odlikovana mizarska delavnica s strojevim obratom

ANT. ČERNIGOJ

Gorica Tržaška ul. št. 18.

Zaloga pohištva iz lastne delavnice. Izdeluje cerkvena dela, spovednice, klopi, okvirje, klečalnice itd. Vsakovrstna dela za stavbe.

Restavrant

„Central“

Tekališče Jos. Verdija št. 31.

Podpisani toplo priporočam slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, posebno častiti duhovščini svojo dobro urejeno gostilno. Imam izborno pivo Puntigam, dobra domača vina: Kraški teran in brisko vino. Postrežba točna in kuhinja izvrstna. Gostilna ima tudi kegljišče in tri sobe za prenočišče.

Udani

Ivan Lipitsch, gostilničar.

Prva slovenska trgovina z jedilnim blagom

Anton Kuštrin,

v GORICI

Gosposka ulica šte. 25

priporoča slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo veliko trgovino raznega jedilnega in kolonijalnega blaga.

Vse blago prve vrste.

Cene zmerne in nizke. Postrežba točna in solidna. Na željo odjemalcev v mestu se blago dostavlja na dom.

Pošilja se po železnici in pošti.

NAZNANILO.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da bom radi velike zaloge do 15. septembra t. l. prodajal vse blago po tovarniških cenah, in se tem potom uljudno priporočam cenj. občinstvu za mnogobrojni obisk. Popravila izvršujem natančno in po zmernih cenah.

Aleksander Ambrožič,

urar in trgovec z zlatnino in srebrnino

v Gorici, Tekališče Jos. Verdija 26, v Gorici.

35.000 stiskalnic za grozdje, sadje, obrtne namene itd.

20.000 mastilnih mlinov za sadje in grozdje, veliko število hidravličnih stiskalnic za obrt in poljedelstvo je izšlo Mayfarth ovih tovaren.

Leta 1909 je bilo narejenih:

2500 stiskalnic in 1200 mastilnih mlinov.

Neovrgljiv dokaz za odločnost kakovosti istih proizvodov.

Kar brez skrbi se obrnite do

Ph. Mayfarth - a & C.o

tovarnice poljedel. strojev železnin in parnih samokovov.

Dunaj II. Taborstrasse 71.

Zahtevajte brezplačno dopošiljatev ilustrovanih cenikov.

Išče se dober zastopnik.

Goriška zveza

gospodarskih zadrug in društev v Gorici
registrovana zadruga z omejeno zavezo

posreduje pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji kmetijskih pridelkov.

Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici, TEKALIŠČE JOS. VERDI ŠT. 32.

Naznanilo.

„Centralna posojilnica registrovana zadruga z omejeno zavezo“ v Gorici naznanja, da bode obrestovala pričenshi s 1. januarjem 1909 hranilne vloge po 4½% (štiri in pol od sto)

Posojila se bodejo dajala članom:

- na vknjižbo po 5½% (pet in en četrt od sto);
- „menico oziroma poroštvo po 6% (šest od sto).

Posojila na mesečna odplačevanja ostanejo nespremenjena tako, da se plačuje od vsacih 100 kron 2 kroni na mesec.

GORICA, 4. novembra 1908.

ODBOR.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIĆ & ZAJEC

GORICA v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Anton Potatzky

naslednik JOSIP TERPIN.

v Gorici, na sredi Raštela hiš. št. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovališče nirnberskega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

Potrebščine

za pisarne, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke in šivalne stroje.

Potrebščine za krojače in drevljarje.

Svetinjice, rožni venci mašne knjizice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejmi in trgih ter na deželi.

Odlikovana pekarija

in sladničarna

K. Draščik

v Gorici na Kornu

(v lastni hiši)

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, torte, kolače za birmanoe in poroke, pince itd. Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali orig. buteljkah. Priporoča se sl. občinstvu. Cene jako nizke.

Priporočajte med seboj

trgovino

J. Medved

Gorica

Corso Verdi 38.

Postrežba strogo solidna.

Svoji k svojim! — Svoji k svojim!

Staroznana narodna trdka:

Anton Iv. Pečenko

GORICA, ulica Jos. Verdi 26.

postreže počtano in točno s pristnimi belimi in črnimi vini iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; potem s puzenjskim pivom „PRAZDOJ“ iz slovece česke „Mečanske pivovarne“, in izbornim protivinskim pivom iz pivovarne kneza Schwarzenberga v Probuvinu na Češkem, in sicer v sodčkih in steklenicah; z domačim pristnim tropinovecem I. vrste, lastnega pridelka v steklenicah.

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 l naprej franco goriška postaja. — CENE ZMERNE.

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice z znamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico (varstvena znamka) popije. Okrepit želodec, storé, da izgine v kratkema času omotica in šivotna lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje je. Cena steklenica 60 vin.